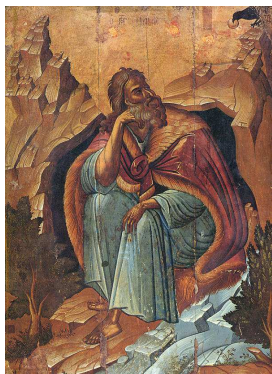

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ

Кондак, глас 2

Пророче и прозрителю на великите Божии дела на нашия Бог, Илие великоименити, с твоето предсказание задържал водоточните облаци, моли за нас Единствения Човеколюбец.

Тропар на пророк, глас 2

На Твоя пророк Илия паметта, Господи, като празнуваме, с него Те молим: спаси нашите души.

Св. пророк Илия бил из потомството на Ларон, от гр. Тесвия, Галатия. Живял е през IX век преди Христа по време на цар Ахав. Илия значи крепост и той се показал крепост, твърдина на вярата.

Цар Ахав и царица Иезавел поставили в Самария идола на езическото божество Ваал, приканяли народа да му се покланя и преследвали служителите на истинския Бог. Затова пророк Илия с молитва заключил небето и три години и половина не валило дъжд. Гонен, пророкът предложил на Ахав да принесат жертва на планината Кармил и на когото жертвата се запали с огън от небето, неговата вяра да се счита за истинска. Царят се съгласил. Заклали жертви. Жреците на Ваал напразно се молили, нищо не станало. А върху жертвата на пророка паднал огън от небето и я изгорил. Народът видял това, до земята се поклонил на Истинския Бог. Жреците били избити. Обилен дъжд напоил земята.

Илия пророкувал 25 години и край р. Йордан бил грабнат на огнена колесница и жив отнесен на небето.

† Траянополски епископ Иларнон, Пространен православен месецослов

ЗА БОЖИТЕ ПРОРОЦИ

В древността, много преди всички философи, имало свети мъже, праведни и угонни на Бога: изпълнени със Светия Дух, те предсказвали това, което става сега, и тези мъже се наричат пророци. Те са познали истината преди всички и възвестявайки я на хората, не се смущавали и не се боели от никого; никой не можел да

ги убеди нито с дума да отстъпят от истината и суетната слава била безсилна да ги победи.

За всичко, което съзрявали или чували от Бога в откровенията, които им се давали, те говорили просто, истинно и без страх. Техните писания съществуват и сега; който ги чете с вяра, получава голяма полза от тях и умът му се просвещава за познаване на истината. Не с красноречие, или с някакви софистически доводи или умозаклучения потвърждават думите си тези свети пророци, но в проста беседа изказват самата истина, защото те самите, без всякакви софистически доводи, са най-верни свидетели на истината, като вярващи в Единия истинен Бог, Създателя на всичко съществуващо, и предсказващи пришествието в света на Неговия Син, Господа Христа.

И несъмнено е, че пророците заслужават да им се вярва, тъй като едни от пророчествата им вече са се събднали, а други се изпълняват сега. Те потвърждават истината в някои от пророчествата си с чудеса, вършейки дивни дела със силата, дадена им свише от Божията благодат, което лъжливите, непоставени от Бога пророци, не можели да вършат, а само плашели хората с бесовски привидения и измами.

Из "Житие на св. Юстин Философ"

ЗАСТЪПНИЧЕСТВОТО НА Св. ПРОРОК ИЛИЯ ЗА СТОЛИЧНИЯ КВ. „ДРУЖБА“ 2

Днес, 20.07.2015 г. Църквата чества най-необикновения човек, живял на тази Божия земя, най-необикновения човек в целия човешки род. Толкова необикновен, толкова изключителен, че Господ го възнесъл с тяло на небето (4 Цар. 2:11). Възнесъл го с тяло на небето, какво значи това?

Господ е преминал през смъртта в този свят. А вижте, пророк Илия не е преминал през вратата на смъртта, през която преминаваме всички в този свят. И Господ го възнесъл на небето!

Защо е станало това? Защото, братя и сестри, скъпи съграждани той е бил неизказано велик изповедник на истинния Бог. Човек с пламенна вяра, целият той е бил огън! Неговата вяра е била огън и пламък. Неговият баща Фавах, след раждането на пророк Илия, видял ангели Божии, които го хранили с огън и го повивали в пламък, вместо в пелени. И целият негов живот е бил огън и пламък. Този огън на вярата изгорил страстите първо в самия него.

Неговите молитви винаги са могъщи, винаги са силни като огън. Нека те да помагат на всички нас. И ние, когато се обръщаме към него в своите молитви,

известно е, че той е толкова силен пред Бога, че може да измоли и за нас всичко, което искаме от Бога, да ходатайства пред Него. Нека неговите свети молитви и молитвите на всички пророци и светии, начело с Пресветата Божия Майка, да ни водят през този свят и да ни удостоят с небесното Царство.

Църковното настоятелство с председател протоиерей Емилиан Костадинов работят по довършването на новозграждащият се храм "Св. Благовещение" в църковния двор на храм "Св. пророк Илия". С Божията помощ се надяваме по-скоро да имаме радостта да бъде завършен и да се служи в него. В тропара на празника на св. Благовещение се казва: Днес е началото на нашето спасение, днес се открива пазената от векове тайна: Синът Божий става Син на Девица. В тези думи на тропара в чест на Св. Благовещение, светата Църква ни разкрива основната истина на християнството - Въплъщението на Бог Слово - като велика тайна, подготвена от Бога преди вековете, за да бъде открита на земята. По същия начин гледа на истината за Въплъщението и св. апостол Павел, казвайки: Велика е тайната на благочестието: Бог се яви в плът (1 Тим. 3:16) .

Нека да изпълняваме всички Божии заповеди и особено старателно - Божията заповед за съхраняване на вярата! Тогава всички плодове на Благовещението: избавлението от проклятието, съединяването с Бога и райското блаженство ще бъдат наше достойние. А тъй като без опазване на спасителните заповеди това не може да бъде постигнато, то дай Боже всички ние всякога и неотклонно да спазваме Божините заповеди и над всички нас винаги да се изпълняват думите на нашия Господ Исус Христос: Ако спазите Моите заповеди, ще пребъдете в любовта Ми за да пребъде Моята радост във вас, и радостта ви да бъде пълна (Иоан 15:10-11), т.е. съвършена. Амин

*Репортаж от столничния храм
"СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"*

ДА БЪДАТ ВСИЧКИ ЕДНО

Какво означава Църква, какво казва вярващият, когато изрича: „Аз отивам в Църква“? По думите на прот. Александър Шмеман той казва, че отива в събранието на вярващите, за да бъде такъв, какъвто е станал в деня на кръщението си, тоест член на Тялото Христово. Защото в Църквата отчужденото и разделено човечество се съединява отново, там нишките на времето се вплитат в тъканта на вечността, а дните се превръщат в поток от възможности за служение.

Църквата е съвсем малка, вероятно затова повечето хора тук я знаят като Параклиса. Така наричат и намиращата се навлизно спирка на автобус 204. Храмът е построен преди двадесет години от трима млади мъже, търсещи изгубената в годините на комунизма вяра, опитващи се да оживотворят сивопанелния облик на квартала, в който живеят. „Най-напред поръчахме иконите - спомня си Минко, един от тримата приятели, взели решението да построят църква. - Обвърнахме се

към един иконописец, който по-късно стана свещеник. После започнахме да търсим терен. Беше трудно, ходихме тук-там, оглеждахме. И се случи една история - Александър (един от тримата) катастрофира точно на това място. И каза: „Тук ще бъде“. Обвързахме се с общината. По това време тук нямаше нищо, беше строителна площадка. Ходихме до Горубляне да говорим с евентуалните собственици, защото навремето почти всички парцели тук са били горублянски ниви. От общината уредиха въпроса и прехвърлиха терена на Българската православна църква. А ние вече бяхме направили инициативен комитет за изграждане на православен храм „Св. пророк Илия“ в квартал „Дружба“ 2. Така полека-лека всичко се нареди. На Благовещение 1995 г. положихме основния камък на храма.“

През следващите три месеца ктиторите, техните семейства и доброволци от квартала успяват да завършат строителните дейности и работата по вътрешния интериор. На 19 юли 1995 г., ден преди храмовия ѝ празник, църквата е осветена от тогавашния патриаршески викарий епископ Иларион и настоящия български патриарх Неофит, който по това време е Доростоло-Червенски митрополит. До края на годината работата продължава с облагородяване на терена, засаждане на дръвчета, построяване на помощни помещения...

Срещата ми с отец Емилиан е в 10,30 ч., след края на службата. Денят е сряда, но тук се служи Света литургия всеки ден. Автобусът бавно се спуска от бул. „Цариградско шосе“ към кв. Дружба 2. Не съм сигурна къде трябва да сляза. Питам възрастна жена, която ме поглежда озадачено: „Църква ли, тук няма църква, има само един малък параклис“. Откривам малкия „параклис“, скрит в зеленината на порасналите двадесетгодишни дървета. Близо до него издига снага недовършеният нов храм - „Св. Благовещение“. Отец Емилиан ме посреща сърдечно, разказва, че строежът на новата църква започнал през есента на 2012 г. с благословията на патриарх Максим. „Малък е сегашният ни храм и не може да побере всички християни, особено в неделни и празнични дни. Затова решихме да построим по-голяма църква, тъй като много хора идват да се черкват тук, идват от цяла София, а стоят отвън и не могат да влязат.“

Той е председател на храма от 2007 г., твърди обаче, че тук и преди това е имало жива, пулсираща, живееща истински църковен живот енория. Още през 1999 г. група ентусиазирани младежи решили да помагат на бедните хора в квартала. Най-напред нахранили 35 души, после броят на бедните продължил да нараства - 50, 70, 100... Сам епископ Иларион благословил инициативата и присъствал на първото готвене на топла храна на 9 януари 2000 г. Оттогава до сега не са пропуснали нито една неделя. Вече повече от 15 години, и зиме, и лете, всяка неделя в двора на църквата се хранят пенсионери, социално слаби и бедни хора, бездомни, болни, просяци, безработни, роми, бежанци, инвалиди... Някои пътуват с влак от близките градове и села, за да дойдат тук и да си вземат храна. Броят им вече надхвърля 350 души.

Идеята за създаване на православно братство към храм „Св. пр. Илия“ възниква много скоро след построяването и освещаването на църквата. Гамият Мони Маринов е част от дружественката енория от 1998 година. Спомня си как е дошъл тук за пръв път преди 17 години, спомня си как след Светата литургия на 21 ноември 1999 г. група вярващи млади хора и свещеникът на храма се събрали пред църквата и взели решение да създадат дружество, което да се занимава организирано и целенасочено с прояви на добротворство и милосърдие. Така възникнало православно братство, което макар да няма юридическа форма, е прицърковна организация към църковното настоятелство на храма. Но нека върнем лентата още малко назад. Няколко дни преди създаването на братството мъж и жена, изгубили сина си, се обърнали с молба към енориашите да им помогнат да раздадат храна на крайно нуждаещи се хора. Искани да направят нещо добро в памет на своето дете. „Ние им помогнахме - разказва Мони, - като събрахме около двадесет просещи и бездомни дядовци и баби, които лежах по улиците. Родителите на починалото момче ги нахраниха, при това ги нахраниха доста добре - раздадох им пакети със сирене, кашкавал, пиле, хляб... Гледах тези хора, гледах лицата на бабите и дядовците и си мислех: „Това е невероятно!“

Защо да не можем да го правим постоянно”. И така тръгна всичко. Започнахме да събираме пари. Тогава бяхме млади, не бяхме никак добре финансово. Няма да забравя как

събирахме стотинки за началото на дейността, как един от нашите хора даде последните си 72 ст. После отидохме до парка „Врана”, където насъбрахме опаднали дърва, и така с десетина кубика дърва и 319 лв. сготвихме и раздадохме първата топла храна.”

Днес дейността на братството е организирана в три клона - освен, социална кухня има духовно-просветен център и център за работа с хора. Скипът на духовно-просветния център издава енорийския вестник „Благовестие”, поддържа сайта на православно храм - www.svetilia.bg и неделното училище за възрастни. Основател на църковното православно училище към храма е дългогодишният преподавател по Стар завет в Софийската духовна семинария Желязко Тенев, понастоящем архимандрит Павел в Бачковския манастир. Преди да се замонаши, той проповядва години наред в малката църква в кв. „Дружба” 2. От шест години неделното училище води младият богослов и педагог Даниела Рачева. Занятията имат предимно практическа насоченост. Темите, заложи в учебния план, са най-често от областта на нравственото богословие. Всъщност Даниела и курсистите ги избират заедно в началото на всяка учебна година. Хората, които посещават този образователен курс, са на различна възраст - има и по-млади, и по-стари,

повечето от тях са енориашни на храма, но има и такива, които идват специално заради неделното училище, за което са научили от интернет или от свои познати. От една година духовно-просветният център организира и неделни занимания за децата на бедните хора, които идват тук за храна. В началото на новата учебна година, през септември 2014 г., в енорията провеждат акция за събиране на средства за подпомагане на тези деца с учебни пособия и тетрадки, раници, химикали и моливи. „Те се зарадваха много - спомня си Даниела. - Впечатляващо е с каква охота и радост приемат да им се говори за Бог, за празниците, за светците. Не всички са кръстени, има дори деца, чиято родители са мюсюлмани, но им позволяват да посещават нашите занимания и часовете по вероучение. На Рождество Христово миналата година направихме малко тържество в църквата. Те бяха облечени като ангелчета, пяха песнички, рецитираха стихчета. Накрая получиха подаръци - книжки и малки виелини. Бяха толкова щастливи! Усетиха, че сами могат да създадат нещо, почувстваха колко е хубаво, когато човек се потруди и може да се наслади на резултата от своя труд. След това ги заведохме на обяд в кварталната пицария. Повечето от тях стъпваха за първи път в пицария. Същия ден организахме и благотворителен базар с картички, нарисувани от тях самите. Знаете ли кое е най-хубавото - тези деца започнаха да се променят, станаха малко по-други. Преди това бяха по-груби и нерядко използваха някои „цветущи” изрази. После сякаш станаха някак по-сплотени, сприятелиха се.” Сега духовно-просветният център работи с около 20 деца. Повечето от тях са от София, но има и такива, които идват от съседните софийски села.

Центърът за работа с хора е третият клон в дейността на православно братство. Това е един от новите проекти на енорията, стартирал преди близо година. Една от задачите му е да

въведе ред при раздаването на храната. За тази цел се създава и поддържа база данни за нуждаещите се хора. Освен това в храма пристигат много дарения - най-често дрехи, одеяла и обувки, понякога нови, а понякога употребявани. Скипът на центъра за работа с хора се занимава със събирането, сортирането, съхраняването и раздаването на тези дрехи. Стремехът е даренията да попаднат там, където има най-голяма нужда от тях.

Автор: Димитрина Чернева
Източник: „Описание Християнство и култура”

НОВИНИ ОТ ХРАМА

ОСВЕЩАВАНЕ НА НОВА ДЕТСКА ПЛОЩАДКА

На 1-ви юли 2015 г., в храм „Св. прор. Илия“ в ж.к. „Дружба“ 2 отново имахме повод за радост. Беше осветена новопостроената площадка за детски игри в двора на храма. Тя беше изградена по идея, инициатива и с доброволния труд на ученици и учители от Клуб по филантропия при 105 ГОУ „Атанас Далчев“. Идеята на учениците е изграждане на площадка за забравени игри, като дама, игра на топчета в двора на църквата „Св. пророк Илия“. Столичната община - дирекция „Превенция, интеграция, спорт и туризъм“ в партньорство с: Британски съвет, Национално издателство за образование и наука „Аз-бүки“, Асоциация за развитие на София реализира инициатива за подкрепа на младежкото доброволчество. Дирекция „ПИСТ“, по чиято инициатива се провежда кампанията за младежкото доброволчество, ще финансира дейностите по проекта. На осветяването присъстваха: Ирена Димитрова – Д-р на Дирекция „ПИСТ“, Цветанка Костадинова – Д-р на 105 ГОУ „Атанас Далчев“, както и учителките Нина Серкова и Снежана Плячкова, които вложиха значителни усилия за реализирането на проекта. Нашите приятели осъществиха своя проект чрез финансовата подкрепа на Столична община по Програма за изпълнение на Общинската стратегия за развитие на физическото възпитание и спорта. Водосветът беше извършен от протоерей Емилиан Костадинов, председател на храма. Той изрази радост от събитието и благодарност към учениците, техните учители, директорът на 105 ГОУ и Столична община, за ценното дарение за нашия храм. Той изтъкна, че дворот на храма е бил място за игра на децата от квартала още преди построяването на храма преди почти 20 години. Там родителите продължават да водят децата си на детската площадка след построяването му, а порасналите вече деца водят своите деца. С подновяването на площадката и изграждането на забавен детски кът тази традиция ще се продължи. Отец Емилиан завърши с благословение за всички и с думите: „Искам да ви уверя, че тази инвестиция, която направихте, наистина си заслужава. Ние, представителите на храма и църковното настоятелство, хората, които посещават храма и православно братство ще се борим да я поддържаме и да я правим все по-хубава и по-хубава, още повече с подкрепата на нашите нови приятели от 105-то училище, с които се надявам да продължим да си сътрудничим и да увеличаваме нашите допирни точки. Нека всичко това, освен за наше благо, най-вече да бъде за слава Божия!“

Новата детска площадка в двора на храма е ценна за хората от квартала, както и за децата, които участват в заниманията по вероучение, предимно деца на

нуждаещите се, които всяка неделя посещават социалната кухня при храма.

КРЪЩЕНИЕ В ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ“

На 15.02. 2015 г. в храм „Св. пророк Илия“ (ж.к. „Дружба“ 2), кръщението на едно семейство се превърна в празник за целия храм. От лятото на 2014 г.

децата участват в неделните занимания по вероучение към храма и заедно с майка си споделят своето желание да приемат Христовата вяра. За свои кръстници те избраха християни от Православното братство „Св. пророк Илия“, които познават и които участват в разнообразни дейности към храма. След св. Литургия майка и трите и деца приеха тайнството св. Кръщение. Светото тайнство бе извършено от председателя на храма о. Емилиан Костадинов.

УЧАСТИЕ НА ПРАВОСЛАВНО БРАТСТВО ПРИ ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ“ В НАЦИОНАЛНИЯ КОНКУРС ДОБРОВОЛЧЕСКИ ИНИЦИАТИВИ 2014

На 5-ти декември 2014 г. на Международния ден на доброволците в Народния театър под патронажа на Президента на Републиката се проведе церемонията по награждаването на спечелилите Национален конкурс за доброволческа инициатива 2014 г. Общо са участвали 66 доброволчески организации от цялата страна. Дейността на нашето Православно братство е уникална сред другите участници. Номинацията е признание за това, че се превръщаме в екип, който може да бъде добре организиран и много функционален, да работи за другите - най-малките Христови братя - болни, гладни, бездомни; за това, че имаме собствено лице, като подражаваме на примерите от близкото минало.

СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ

Закърмили го ангели със огън
и като ангел без порок е бил,
със любовта на серафим към Бога
към вярата призвал е Израил.

По негова молитва са били
за дъжд заключени и небесата,
река Йордан с кожуха разделна,
със тяло Господ взел го от земята.

Подир столетия свети Илия
и на Тавор беседвал със Христа,
като предтеча чакаме го ние
пред Второто Пришествие в света.

Евнорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протоерей Емилиан Костадинов
Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg